

## Arrest

nr. 261 900 van 8 oktober 2021  
in de zaak RvV X / IV

Inzake:           1. X  
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DOUTREPONT  
Haachtsesteenweg 55  
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 19 april 2021 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. DELGRANGE, die *loco* advocaat M. DOUTREPONT verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. Vanaf geboorte tot 2008 woonde u in kolonie Jardines del Volcan, gelegen in de stad Santa Tecla, departement La Libertad. In deze kolonie domineert bende MS13. Van 2008 tot 2018 woonde u in Apopa samen met uw ex-partner en uw kinderen. In Apopa domineert bende 18. Toen u en uw ex-partner uit elkaar gingen in 2018, verhuisde u*

weer naar Jardines del Volcan waar u samen met uw zus (...), moeder en grootmoeder woonde. U vond werk als kok bij fast food bedrijf Pollo Campero. Toen uw baas uw shiften veranderde in juni 2019, diende u 's nachts terug te keren van uw werk. Vanaf dit moment werd u drie à vier keer in de week aangesproken die bendeleden die zich op zo een 100 meter van uw huis bevonden. Gezien zij u gedurende enkele jaren niet meer hadden gezien in de wijk, vroegen zij u waar u vandaan kwam. U antwoordde ontwijkend en zei slechts dat u van San Salvador kwam, opdat zij niet zouden weten dat u op territorium van de rivaliserende bende had gewoond. Verdere informatie gaf u hen niet. Gezien u niet specifiek antwoordde, vroegen de bendeleden u dan om geld of eten. De bendeleden lieten u ook weten dat ze informatie over uw zus hadden. De nachtelijke aansprekingen door de bendeleden verliepen telkens op dezelfde manier. Op 30 september 2019 nam u ontslag op uw werk, gezien u zich bedreigd voelde door deze bendeleden en geen nachtshiften meer wilde werken. U investeerde in de familiezaak, waar uw moeder, nicht en zus reeds werkten. Vanaf dat moment begonnen de bendeleden meerdere malen per week naar jullie zaak te komen en gratis eten vragen. Jullie gaven hen telkens wat zij vroegen.

Toen u op 26 november met uw zus terugkeerde van een uitstap in San Salvador, werden jullie aangesproken door twee bendeleden op de bus die vroegen van waar jullie kwamen. Zij vroegen jullie jullie gsm's af te geven, maar jullie hadden die niet bij. De bendeleden werden kwaad en namen foto's van jullie identiteitskaarten.

Op 1 december was u onderweg naar de supermarkt, toen drie bendeleden u in een steeg duwden. Ze duwden u op de grond en één van hen nam een pistool uit zijn zak. Ze zeiden dat ze wisten dat u had gewoond op gebied van de rivaliserende bende. U zou hen alle informatie die zij u vroegen over de rivaliserende bendeleden moeten geven, en indien u dat niet deed zouden zij u en uw zus vermoorden. Toen u zei dat u niets wist, antwoordden zij dat u geen keuze had en gingen zij weg. Na dit incident namen u en uw zus de beslissing het land te verlaten.

Toen uw zus op 13 december naar de winkel ging, hoorde zij bendeleden onderling praten dat zij wisten vanwaar jullie kwamen en dat hun leiders dat ook wisten. Op 15 december ging u naar Apopa om de verjaardag van uw dochter te vieren. De nicht van uw ex-partner waarschuwde u toen dat bendeleden van de 18 tegen haar hadden gezegd dat ze wisten dat u op gebied van de MS woonde en dat ze u daar niet meer wilden zien. U vertrok hierop onmiddellijk en ging terug naar uw kolonie.

Op 23 januari waren u, uw moeder, zus en nicht aan het werk in de familiezaak. Uw nicht merkte op dat er een persoon voor de zaak stond die op merkwuurdige wijze naar binnen keek. Hij observeerde jullie gedurende twintig minuten. Hierna besliste uw zus dat ze klacht wilde indienen bij de politie.

Op 4 februari kwamen uw neef en uw nicht jullie ophalen thuis. Zij brachten jullie naar hun huis waar jullie enkele uren verbleven vooraleer naar de luchthaven te gaan. Uw oom ging apart de koffers bij jullie thuis halen en laadde die in de auto in de garage.

Op 4 februari 2020 verlieten jullie El Salvador waarna jullie na een transit in Spanje, in België aankwamen. Op 11 februari 2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort, identiteitskaart, klacht en een krantenartikel neer. Uw advocaat stuurde een mail met informatie over de algemene veiligheidssituatie in El Salvador.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel

48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door de bendeleden van MS13.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

**Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend.** Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met MS13 geenszins overtuigend en kan er geen geloof aan gehecht worden.

Uw problemen met de bendeleden van MS13 begonnen in juni 2019 toen bendeleden u een eerste keer 's nachts vroegen waar u vandaan kwam. De bendeleden hadden u namelijk gedurende geruime tijd niet meer gezien in hun kolonie en hadden hun twijfels over u (CGVS p. 6, p. 10 en p. 11). Het waren telkens twee à drie bendeleden, waarvan altijd één dezelfde (CGVS p. 12). In dit opzicht is het vreemd dat deze bendeleden wilden weten waar u vandaan kwam, u dit meerdere keren per week gedurende drie maanden vroegen en u hen het antwoord telkens schuldig kon blijven (CGVS p. 7 en p. 11). U zegt dat de bendeleden het persoonlijk namen dat u hen geen specifiek antwoord dan 'San Salvador' gaf, en dat zij u daarom om eten of geld vroegen. Volgens u was dit de manier van de bendeleden om u schrik aan te jagen (CGVS p. 11 en p. 12). U wordt gevraagd waarom de bendeleden u nooit dwongen te antwoorden, gezien ze uw ontwijkend gedrag persoonlijk namen, in plaats van eten of geld te vragen. U antwoordt dat dit was omdat de bendeleden wisten dat indien u antwoordde, u zou kunnen vluchten en zij geen controle meer zouden hebben over u. Zolang u niet antwoordde, konden de bendeleden profijt van u blijven maken. Dat de bendeleden u maandenlang dezelfde vragen zouden stellen, waarop u dan steeds dezelfde antwoorden gaf, louter omdat ze vreesden dat ze anders geen gratis voedsel meer van u zouden krijgen houdt volstrekt geen steek.

Verder verklaart u dat de bendeleden van MS13 op 1 december 2019 concreet medewerking van u eisten omdat ze hadden ontdekt dat u op gebied van de rivaliserende bende had gewoond. Die dag werd u onderschept door drie bendeleden en werd uw eigen leven en dat van uw zus bedreigd, indien u hen niet door hen gevraagde informatie zou verschaffen. Zo zou u hen moeten zeggen hoeveel leden van de rivaliserende bende aanwezig waren in uw voormalige wijk, welke wapens ze hadden en wanneer ze in en uit de wijk gingen (CGVS p. 8). De twee maanden volgend op dit incident, kwamen de bendeleden er echter niet meer op terug en werd er nooit meer iets over gezegd. Dit is opmerkelijk. Wanneer u wordt gevraagd hoe dit komt, zegt u dat u nooit 'nee' of 'ja' tegen hen heeft gezegd. Zij hadden u een bevel gegeven en waren hierop weggegaan, waardoor zij er van uit gingen dat de zaak geklaard was. De twee à drie keer in de week dat zij langs kwamen in uw familiezaak om gratis eten te vragen, was hun manier om druk uit te oefenen op u (CGVS p. 14). U wordt er op gewezen dat u

uiteindelijk nooit met hen meewerkte en wordt gevraagd hoe het komt dat de benedeleden u hierover niets meer vroegen. U zegt dat ze u wilden onderwerpen met schrik, waardoor u mee zou werken als een marionet. Op die manier controleren ze alles en doet iedereen wat van hen wordt gevraagd (CGVS p. 15). Ondanks uw antwoord blijft het een groot vraagteken waarom de benedeleden zelfs nooit meer iets tegen u zeiden over deze samenwerking, die zij volgens u per sé wilden. Uw zus antwoordt in dit verband dat u bijna nooit buiten kwam en dat het hierdoor zeer moeilijk was u te benaderen. Er op gewezen dat de benedeleden u in de zaak hadden kunnen aanspreken, zegt zij dat de zaak in een hoofdstraat in het zicht ligt. Dat de benedeleden zouden langs komen in de zaak om druk uit te oefenen op u maar vervolgens niets concreet zouden durven zeggen omdat het in de hoofdstraat gelegen is, is geenszins aannemelijk (CGVS 201270 p. 7). Dat benedeleden gedurende meer dan twee maanden naar uw zaak zouden komen om slechts gratis eten te vragen lijkt hen niet te dienen in hun doel informatie van u te verkrijgen en wijst slechts op economisch profijt vanwege de benedeleden, waaraan overigens de meeste Salvadoranen worden onderworpen. Zo blijkt ook uit uw eigen antwoord, wanneer u wordt gevraagd met welk doel de benedeleden u wilden controleren of schrik aanjagen. U zegt dat ze dat niet enkel bij u deden, maar bij iedereen. Men geeft geld en eten aan de benedeleden en men leent zijn auto's uit. Niemand stapt naar de politie (CGVS p. 15). Dat de benedeleden u bijgevolg nooit meer expliciet herinnerden aan een medewerking of u hierom vroegen, is vreemd en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas, als zou u persoonlijk geviseerd zijn door de bende vanwege uw verblijf in Apopa.

Ook uw zus die van voor in de familiezaak stond en de benedeleden, die meerdere malen per week kwamen, bediende en die via u was bedreigd met de dood, werd hierover niet aangesproken door hen. Nochtans was zij eveneens, via u, bedreigd met de dood (CGVS p. 8). Wederom kan ook hier worden opgemerkt dat het vreemd is dat benedeleden informatie van u wilden, u en uw zus zelfs een doodsbedreiging uitten maar hier achteraf nooit meer iets over zeiden. Redelijkerwijs kan er van worden uitgegaan dat zij, mede gelet op de herhaaldelijke contacten met uw zus die hen bediende, dit gemakkelijk hadden kunnen doen indien zij dit hadden gewild. Uw zus verklaart in dit verband dat zij nooit rechtstreeks tegenover de benedeleden heeft moeten staan en dat zij altijd kwamen wanneer er veel volk was in de zaak waardoor zij geen confrontatie wilden aangaan (CGVS 2012720 p. 8). Gelet op het gewelddadige, meedogenloze profiel van de benedeleden en hun bezigheden komt dit geenszins aannemelijk over. Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat het plegen van criminele activiteiten, zoals afpersing, moord, wapen- en drugshandel en daden van geweld, dagdagelijkse kost is voor benedeleden van MS13. De controle die zij voeren over hun territorium gaat tevens vaak gepaard met extreem geweld. Bovendien kan ook nog worden opgemerkt dat het weinig steek houdt dat de benedeleden telkens zouden komen naar de zaak op momenten dat het druk was, waardoor zij u niet konden aanspreken. Dat uw zus nooit door de benedeleden werd aangesproken, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het enige dat jullie nog zouden hebben gehoord van de benedeleden wat betreft jullie problemen, was op 13 december toen uw zus onderweg was naar de winkel. Zij hoorde twee individuen tegen elkaar zeggen 'die van daar beneden weten al wie zij zijn'. Volgens u refereerden de individuen hiermee naar het feit dat hun leiders wisten wie u en uw zus waren en werden jullie hierbij verwittigd (CGVS p. 9). Verder gebeurde er echter niets. Dat de benedeleden jullie voor iets zouden verwittigen maar verder nooit meer op deze verwittiging zouden terugkomen, doet mede in het licht van de argumentering supra vraagtekens rijzen over het doel van deze verwittiging en bijgevolg de geloofwaardigheid er van.

Ook uw eigen gedrag wat betreft de situatie is vreemd. Zo verklaart u dat het moment waarop de benedeleden medewerking van u zouden vragen sowieso zou komen. Daarna zouden ze u vermoorden (CGVS p. 15). Dat u ondanks deze vrees besliste om zo gewoon mogelijk verder te leven en tot dag van vertrek te blijven werken in de familiezaak, waar de benedeleden op wekelijkse basis kwamen, is vreemd (CGVS p. 5 en p. 9). Redelijkerwijs mag worden verwacht van iemand die zich in een dusdanige situatie bevindt, dat hij snelle oplossingen zoekt om zichzelf te beschermen. Dit geldt zeker gezien u verklaart getraumatiseerd te zijn geweest na het incident op 1 december waarna u onmiddellijk besloot het land te moeten verlaten (CGVS p. 6). Wanneer in dit opzicht aan uw zus wordt gevraagd of er andere opties waren die jullie overwogen om zichzelf veilig te stellen, zegt zij van niet. Nogmaals gevraagd of op het moment dat jullie in de problemen zaten jullie ook aan andere oplossingen dachten en of dat het land verlaten de eerste en enige oplossing was waaraan jullie dachten, zegt zij dat het jullie de enige optie leek. Gevraagd of het geen optie was om in afwachting van het verlaten van het land bij jullie broer of zus in Santa Ana onder te duiken, zegt zij van niet. Gevraagd waarom niet, zegt zij dat jullie niet met hen zijn opgegroeid. Als jullie daar bovendien zouden gaan wonen, zou de bende ter plaatse ook vragen van waar jullie komen. Uw zus wordt er op gewezen dat er niet wordt bedoeld op permanente

verhuizing, maar als plaats van onderduiken om niet te blijven in Jardines waar jullie met jullie leven werden bedreigd. Uw zus herhaalt dat het niet mogelijk was omdat jullie niet samen zijn opgegroeid. Zij verklaart niet vertrouwd te zijn met haar broer om hem te vragen daar te komen wonen (CGVS 2012720 p. 11). Ondanks het al dan niet bestaan van een hechte band, mag redelijkerwijs verwacht worden dat jullie deze optie minstens overwogen gezien de levensbedreigende situatie waarin jullie zich beweerden te hebben bevonden. Dat jullie beslisten het land te moeten verlaten wegens een vrees voor jullie leven, maar tegelijkertijd gedurende twee maanden op dezelfde plaats bleven werken en deze datum afwachtten, valt niet onmiddellijk met elkaar te rijmen. Dit doet verder twijfel rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Nadat u ontslag had genomen en in uw familiezaak begon te werken, begonnen de bendeleden langs te komen en gratis eten te vragen (CGVS p. 12). Wanneer u gevraagd wordt of de bendeleden dit niet deden vooraleer u daar werkte, zegt u dat u daar niet op kan antwoorden. Indien ze dat wel deden, heeft uw moeder u dat niet verteld om u geen schrik aan te jagen. Gevraagd of u zelf dan niets merkte gezien u daar woonde, zegt u dat u zich voordien niet mengde in de affaires van de zaak. U ging slechts naar uw werk en bij terugkomst ging u naar uw kamer. U voelde druk en ging zo weinig mogelijk naar buiten om problemen te voorkomen (CGVS p. 13). Dat dit nooit besproken zou zijn geweest en u hierover niets zou weten is vreemd gezien de situatie waarin u zelf was beland en nog steeds zit. Wanneer aan uw zus wordt gevraagd of mensen uit de wijk renta dienden te betalen aan de bendeleden, antwoordt zij dat men er van hoort maar niet zeker van kan zijn (CGVS 2012720 p. 3). Ook hier kan worden gezegd dat het opmerkelijk is dat uw zus hier niets over zou weten, gezien deze afpersing één van de redenen was waarvoor ze het land verliet. Deze zaken doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder is het vreemd dat na jullie vertrek uit het land, de bendeleden plots niet meer langs kwamen in de familiezaak. De laatste keer dat zij zijn geweest is drie à vier dagen voor jullie vertrek uit El Salvador. Aan uw zus gevraagd of zij enig idee heeft waarom dit zo is, zegt zij van niet (CGVS 2012720 p. 10). Dat de bendeleden sinds oktober 2019 op wekelijkse basis gratis eten zouden komen vragen in de winkel om druk op jullie uit te oefenen, maar dan plots vanaf jullie vertrek uit het land niet een keer meer zouden zijn langs gekomen is zeer vreemd en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat betreft de sluiting van de zaak dient nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw moeder en uw nicht dit deden omdat de situatie met de bendeleden die gratis eten vroegen onhoudbaar werd. U en uw zus waren niet meer in het land en de zaak had geen dienst meer (CGVS p. 5). De bendeleden kwamen gedurende de twee weken voor sluiting ook niet meer langs. Hieruit blijkt niet dat uw moeder en nicht genoodzaakt waren de winkel te sluiten wegens een concrete dreiging. Volledigheidshalve dient hier nog over worden opgemerkt dat het loutere feit dat gedurende enkele maanden bendeleden eten vroegen in jullie zaak geenszins wijst op een persoonlijke vrees of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador.

Niet alleen zijn de bendeleden niet meer langs geweest gedurende twee weken na jullie vertrek uit het land, ook werd uw moeder nooit meer aangesproken door de bendeleden. Uw moeder woont nochtans nog steeds in hetzelfde huis in La Libertad (CGVS p. 3). Aan uw zus wordt dan ook gevraagd hoe het komt dat jullie moeder nooit meer werd aangesproken over jullie gezien jullie zowel klacht indienden als verdwenen zonder hun eisen op te volgen. Hierop antwoordt uw zus dat jullie moeder twee weken na jullie vertrek de zaak sloot, dat kort daarna de pandemie begon en de lockdown omwille van Covid19 werd ingevoerd (CGVS 2012720 p. 10). Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het risico van een gerichte bedreiging door bendeleden niet ophoudt te bestaan nadat het oorspronkelijke slachtoffer is weggevlucht. In tegendeel, het risico kan zich zelfs uitbreiden tot de familieleden van het slachtoffer die het nieuwe mikpunt worden. Redelijkerwijs mag worden aangenomen dat dit zeker geldt indien deze familie, zoals uw moeder en ook uw grootmoeder, zich nog steeds op dezelfde plaats –waar de bendeleden overigens aanwezig zijn- bevindt. Ook dit is dus geen afdoende verklaring voor het ontbreken van enige aanspreking door de bendeleden en doet daarom verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas van u en uw zus.

Verder is het onduidelijk waarom een onbekende persoon op 23 januari jullie gedurende twintig minuten zou hebben geobserveerd, zonder verder iets te ondernemen. Jullie bleven tot 4 februari in de zaak werken, zetten jullie leven in de wijk voort en waren als dusdanig direct aanspreekbaar indien de bendeleden dit hadden gewild. Van 23 januari tot 4 februari gebeurde er verder ook niets concreet meer (CGVS p. 9). Dat u dit incident aanhaalt als houdende verband met uw problemen, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. In dit verband dient ook nog te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat uw zus verklaarde dat die persoon de zaak niet binnen ging omdat de deuren gesloten waren, maar dat u verklaart dat uw moeder, zus en nicht de klanten buiten aan het bedienen

waren (CGVS 2012720 p. 11 en CGVS p. 9). Dit opmerkelijke aspect doet eveneens verder twifelen aan de geloofwaardigheid van het incident zelf en bijgevolg van uw relaas.

Verdere twijfel wordt gevoed door de politieaangifte die u neerlegt, waarvan de inhoud niet overeenkomt met jullie verklaringen. In dit document wordt melding gemaakt van het incident op de bus op 26 november 2019. Een week later begonnen personen naar binnen te kijken in jullie eetzaak. Op 13 januari 2020 zou uw zus twee personen hebben opgemerkt op weg naar de winkel die lieten horen dat ze wisten wie ze was. Op 23 januari 2020 merkte uw nicht nog een onbekende op die naar binnen aan het kijken was. Er wordt geen enkele melding gemaakt van het incident op 1 december 2019 waarbij enkele bendeleden u met een pistool bedreigden en eisten dat u informatie zou geven over de rivaliserende bende in Apopa. Evenmin wordt melding gemaakt van de veelvuldige incidenten die u 's avonds, bij het terugkeren van uw werk, zou hebben meegemaakt, waarbij zij vroegen vanwaar u bent en onder meer eten vroegen aan u. Er wordt ook geen melding gemaakt van de incidenten waarbij bendeleden eten afdwongen in jullie zaak. Er wordt louter vermeld dat ze naar binnen keken. Tevens wordt het incident waarbij uw zus op weg naar de winkel twee personen over haar hoorde spreken in dit document geplaatst op maandag 13 januari terwijl jullie dit plaatsen op 13 december 2019, een vrijdag. Dat jullie dit document, dat volledig gebaseerd is op de verklaringen van uw zus over jullie problemen, indienen om jullie vluchtrelaas te staven, haalt de geloofwaardigheid van jullie relaas volledig onderuit.

Voorts kunnen volgende zaken nog opgemerkt worden met betrekking tot de overval op de bus waarvan u en uw zus het slachtoffer zouden geweest zijn op 26 november 2019. De bendeleden vroegen u en uw zus om jullie portefeuilles en gsm's, vroegen waar jullie vandaan kwamen en namen foto's van jullie identiteitskaart (CGVS p. 8). Uw zus weet niet van welke bende de mannen waren en had hen nog nooit eerder gezien (CGVS 2012720 p. 9). In zoverre dit incident gelinkt zou zijn aan de problemen die in bovenstaande ongeloofwaardig worden beschouwd kan ook hieraan geen geloof gehecht worden. Hoe dan ook vinden zulke incidenten die gepaard gaan met een overval geregeld plaats in El Salvador en vele burgers zijn er het slachtoffer van. Aan de hand van een dergelijke geïsoleerde gebeurtenis – u toont niet aan de hand van geloofwaardige verklaringen aan, als gevolg van dit incident, nog problemen te hebben gekend – kan u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aantonen.

U haalt verder nog een incident aan in Apopa van 15 december. U was daar voor de verjaardag van uw dochter. Enkele bendeleden van de bende 18 zeiden aan de nicht van uw ex-partner, wanneer ze naar de winkel ging, dat ze u daar niet meer wilden zien (CGVS, p. 9). U werd zelf niet persoonlijk benaderd tijdens dit incident. Ook in dit verband blijkt nergens uit uw verklaringen dat u als gevolg hiervan nog problemen heeft gekend. Aan de hand van deze loutere gebeurtenis kan u dan ook evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Het krantenartikel en de informatie die uw advocaat nog opstuurde handelen over de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en hebben geen betrekking op u persoonlijk. U dient een vrees of een risico op ernstige schade persoonlijk aan te tonen. Louter wijzen op de algemene situatie is onvoldoende om een dergelijke vrees of risico aannemelijk te maken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11,

M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_apres\\_un\\_episode\\_migratoire\\_20201217.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

**Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.** Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

*De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.*

*Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

*U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. Vanaf uw geboorte woonde u in kolonie Jardines del Volcan, gelegen in de stad Santa Tecla, departement La Libertad. In deze kolonie domineert bende MS13. Van 2008 tot 2018 woonde uw broer in Apopa samen met zijn ex-partner en zijn kinderen. In Apopa domineert bende 18. Toen uw broer en zijn ex-partner uit elkaar gingen in 2018, verhuisde uw broer weer naar Jardines del Volcan waar hij samen met u, jullie moeder en grootmoeder woonde. U studeerde psychologie aan de staatsuniversiteit. Uw broer vond werk als kok bij fast food bedrijf Pollo Campero.*

*Toen de baas van uw broer zijn shiften veranderde in juni 2019, diende uw broer 's nachts terug te keren van zijn werk. Hij werd aangesproken door bendeleden die zich op zo een 100 meter van jullie huis bevonden. Gezien zij uw broer gedurende enkele jaren niet meer hadden gezien in de wijk, vroegen zij hem waar hij vandaan kwam. Uw broer antwoordde ontwijkend en zei slechts dat hij van San Salvador kwam, opdat zij niet zouden weten dat hij op territorium van de rivaliserende bende had gewoond. Verdere informatie gaf uw broer hen niet. Gezien hij niet specifiekere antwoordde, vroegen de bendeleden hem dan om geld of eten. De bendeleden lieten uw broer ook weten dat ze informatie over u hadden. Dit gebeurde drie tot vier keer per week. De nachtelijke aansprekingen door de bendeleden verliepen telkens op dezelfde manier. Op 30 september 2019 nam uw broer ontslag op uw werk, gezien hij zich bedreigd voelde door deze bendeleden en geen nachtshiften meer wilde werken. Hij investeerde in de familiezaak, waar jullie moeder, nicht en u zelf reeds werkten. Vanaf dat moment begonnen de bendeleden meerdere malen per week naar jullie zaak te komen en gratis eten vragen. Jullie gaven hen telkens wat zij vroegen.*

*Toen u op 26 november met uw broer terugkeerde van een uitstap in San Salvador, werden jullie aangesproken door twee bendeleden op de bus die vroegen van waar jullie kwamen. Zij vroegen jullie jullie gsm's af te geven, maar jullie hadden die niet bij. De bendeleden werden kwaad en namen foto's van jullie identiteitskaarten.*

*Op 1 december was uw broer onderweg naar de supermarkt, toen drie bendeleden hem in een steeg duwden. Ze duwden hem op de grond en één van hen nam een pistool uit zijn zak. Ze zeiden dat ze wisten dat hij had gewoond op gebied van de rivaliserende bende. Uw broer zou hen alle informatie over de rivaliserende bendeleden moeten geven die zij hem vroegen, en indien hij dat niet deed zouden zij u*



en uw broer vermoorden. Toen uw broer zei dat hij niets wist, antwoordden zij dat hij geen keuze had en gingen zij weg. Na dit incident namen u en uw broer de beslissing het land te verlaten.

Toen u op 13 december naar de winkel ging, hoorde u bendeleden onderling praten dat zij wisten vanwaar jullie kwamen en dat hun leiders dat ook wisten. Op 15 december ging u met uw broer naar Apopa om de verjaardag van zijn dochter te vieren. De nicht van de ex-partner van uw broer waarschuwde uw broer toen dat bendeleden van de 18 tegen haar hadden gezegd dat ze wisten dat hij op gebied van de MS woonde en dat ze hem daar niet meer wilden zien. Jullie vertrokken hierop onmiddellijk en gingen terug naar jullie kolonie.

Op 23 januari waren u, uw moeder, broer en nicht aan het werk in de familiezaak. Uw nicht merkte op dat er een persoon voor de zaak stond die op merkwaardige wijze naar binnen keek. Hij observeerde jullie gedurende twintig minuten. Hierna besliste u om klacht in te dienen bij de politie.

Op 4 februari kwamen uw neef en uw nicht jullie ophalen thuis. Zij brachten jullie naar hun huis waar jullie enkele uren verbleven vooraleer naar de luchthaven te gaan. Uw oom ging apart de koffers bij jullie thuis halen en laadde die in de auto in de garage.

Op 4 februari 2020 verlieten jullie El Salvador waarna jullie na een transit in Spanje, in België aankwamen. Op 11 februari 2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort neer. Uw advocaat stuurde een mail met informatie over de algemene veiligheidssituatie in El Salvador.

## **B. Motivering**

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven als uw broer. In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing aangaande deze zelfde motieven luidt als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door de bendeleden van MS13.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

**Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om**

tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met MS13 geenszins overtuigend en kan er geen geloof aan gehecht worden.

Uw problemen met de bendeleden van MS13 begonnen in juni 2019 toen bendeleden u een eerste keer 's nachts vroegen waar u vandaan kwam. De bendeleden hadden u namelijk gedurende geruime tijd niet meer gezien in hun kolonie en hadden hun twijfels over u (CGVS p. 6, p. 10 en p. 11). Het waren telkens twee à drie bendeleden, waarvan altijd één dezelfde (CGVS p. 12). In dit opzicht is het vreemd dat deze bendeleden wilden weten waar u vandaan kwam, u dit meerdere keren per week gedurende drie maanden vroegen en u hen het antwoord telkens schuldig kon blijven (CGVS p. 7 en p. 11). U zegt dat de bendeleden het persoonlijk namen dat u hen geen specifiek antwoord dan 'San Salvador' gaf, en dat zij u daarom om eten of geld vroegen. Volgens u was dit de manier van de bendeleden om u schrik aan te jagen (CGVS p. 11 en p. 12). U wordt gevraagd waarom de bendeleden u nooit dwongen te antwoorden, gezien ze uw ontwijkend gedrag persoonlijk namen, in plaats van eten of geld te vragen. U antwoordt dat dit was omdat de bendeleden wisten dat indien u antwoordde, u zou kunnen vluchten en zij geen controle meer zouden hebben over u. Zolang u niet antwoordde, konden de bendeleden profijt van u blijven maken. Dat de bendeleden u maandenlang dezelfde vragen zouden stellen, waarop u dan steeds dezelfde antwoorden gaf, louter omdat ze vreesden dat ze anders geen gratis voedsel meer van u zouden krijgen houdt volstrekt geen steek.

Verder verklaart u dat de bendeleden van MS13 op 1 december 2019 concreet medewerking van u eisten omdat ze hadden ontdekt dat u op gebied van de rivaliserende bende had gewoond. Die dag werd u onderschept door drie bendeleden en werd uw eigen leven en dat van uw zus bedreigd, indien u hen niet door hen gevraagde informatie zou verschaffen. Zo zou u hen moeten zeggen hoeveel leden van de rivaliserende bende aanwezig waren in uw voormalige wijk, welke wapens ze hadden en wanneer ze in en uit de wijk gingen (CGVS p. 8). De twee maanden volgend op dit incident, kwamen de bendeleden er echter niet meer op terug en werd er nooit meer iets over gezegd. Dit is opmerkelijk. Wanneer u wordt gevraagd hoe dit komt, zegt u dat u nooit 'nee' of 'ja' tegen hen heeft gezegd. Zij hadden u een bevel gegeven en waren hierop weggegaan, waardoor zij er van uit gingen dat de zaak geklaard was. De twee à drie keer in de week dat zij langs kwamen in uw familiezaak om gratis eten te vragen, was hun manier om druk uit te oefenen op u (CGVS p. 14). U wordt er op gewezen dat u uiteindelijk nooit met hen meewerkte en wordt gevraagd hoe het komt dat de bendeleden u hierover niets meer vroegen. U zegt dat ze u wilden onderwerpen met schrik, waardoor u mee zou werken als een marionet. Op die manier controleren ze alles en doet iedereen wat van hen wordt gevraagd (CGVS p. 15). Ondanks uw antwoord blijft het een groot vraagteken waarom de bendeleden zelfs nooit meer iets tegen u zeiden over deze samenwerking, die zij volgens u per sé wilden. Uw zus antwoordt in dit verband dat u bijna nooit buiten kwam en dat het hierdoor zeer moeilijk was u te benaderen. Er op gewezen dat de bendeleden u in de zaak hadden kunnen aanspreken, zegt zij dat de zaak in een hoofdstraat in het zicht ligt. Dat de bendeleden zouden langs komen in de zaak om druk uit te oefenen op u maar vervolgens niets concreet zouden durven zeggen omdat het in de hoofdstraat gelegen is, is geenszins aannemelijk (CGVS 201270 p. 7). Dat bendeleden gedurende meer dan twee maanden naar uw zaak zouden komen om slechts gratis eten te vragen lijkt hen niet te dienen in hun doel informatie van u te verkrijgen en wijst slechts op economisch profijt vanwege de bendeleden, waaraan overigens de meeste Salvadoranen worden onderworpen. Zo blijkt ook uit uw eigen antwoord, wanneer u wordt gevraagd met welk doel de bendeleden u wilden controleren of schrik aanjagen. U zegt dat ze dat niet enkel bij u deden, maar bij iedereen. Men geeft geld en eten aan de bendeleden en men leent zijn auto's uit. Niemand stapt naar de politie (CGVS p. 15). Dat de bendeleden u bijgevolg nooit meer expliciet herinnerden aan een medewerking of u hierom vroegen, is vreemd en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas, als zou u persoonlijk gevisieerd zijn door de bende vanwege uw verblijf in Apopa.

Ook uw zus die van voor in de familiezaak stond en de benedeleden, die meerdere malen per week kwamen, bediende en die via u was bedreigd met de dood, werd hierover niet aangesproken door hen. Nochtans was zij eveneens, via u, bedreigd met de dood (CGVS p. 8). Wederom kan ook hier worden opgemerkt dat het vreemd is dat benedeleden informatie van u wilden, u en uw zus zelfs een doodsbedreiging uitten maar hier achteraf nooit meer iets over zeiden. Redelijkerwijs kan er van worden uitgegaan dat zij, mede gelet op de herhaaldelijke contacten met uw zus die hen bediende, dit gemakkelijk hadden kunnen doen indien zij dit hadden gewild. Uw zus verklaart in dit verband dat zij nooit rechtstreeks tegenover de benedeleden heeft moeten staan en dat zij altijd kwamen wanneer er veel volk was in de zaak waardoor zij geen confrontatie wilden aangaan (CGVS 2012720 p. 8). Gelet op het gewelddadige, meedogenloze profiel van de benedeleden en hun bezigheden komt dit geenszins aannemelijk over. Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat het plegen van criminele activiteiten, zoals afpersing, moord, wapen- en drugshandel en daden van geweld, dagdagelijkse kost is voor benedeleden van MS13. De controle die zij voeren over hun territorium gaat tevens vaak gepaard met extreem geweld. Bovendien kan ook nog worden opgemerkt dat het weinig steek houdt dat de benedeleden telkens zouden komen naar de zaak op momenten dat het druk was, waardoor zij u niet konden aanspreken. Dat uw zus nooit door de benedeleden werd aangesproken, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het enige dat jullie nog zouden hebben gehoord van de benedeleden wat betreft jullie problemen, was op 13 december toen uw zus onderweg was naar de winkel. Zij hoorde twee individuen tegen elkaar zeggen 'die van daar beneden weten al wie zij zijn'. Volgens u refereerden de individuen hiermee naar het feit dat hun leiders wisten wie u en uw zus waren en werden jullie hierbij verwittigd (CGVS p. 9). Verder gebeurde er echter niets. Dat de benedeleden jullie voor iets zouden verwittigen maar verder nooit meer op deze verwittiging zouden terugkomen, doet mede in het licht van de argumentering supra vraagtekens rijzen over het doel van deze verwittiging en bijgevolg de geloofwaardigheid er van.

Ook uw eigen gedrag wat betreft de situatie is vreemd. Zo verklaart u dat het moment waarop de benedeleden medewerking van u zouden vragen sowieso zou komen. Daarna zouden ze u vermoorden (CGVS p. 15). Dat u ondanks deze vrees besliste om zo gewoon mogelijk verder te leven en tot dag van vertrek te blijven werken in de familiezaak, waar de benedeleden op wekelijkse basis kwamen, is vreemd (CGVS p. 5 en p. 9). Redelijkerwijs mag worden verwacht van iemand die zich in een dusdanige situatie bevindt, dat hij snelle oplossingen zoekt om zichzelf te beschermen. Dit geldt zeker gezien u verklaart getraumatiseerd te zijn geweest na het incident op 1 december waarna u onmiddellijk besloot het land te moeten verlaten (CGVS p. 6). Wanneer in dit opzicht aan uw zus wordt gevraagd of er andere opties waren die jullie overwogen om zichzelf veilig te stellen, zegt zij van niet. Nogmaals gevraagd of op het moment dat jullie in de problemen zaten jullie ook aan andere oplossingen dachten en of dat het land verlaten de eerste en enige oplossing was waaraan jullie dachten, zegt zij dat het jullie de enige optie leek. Gevraagd of het geen optie was om in afwachting van het verlaten van het land bij jullie broer of zus in Santa Ana onder te duiken, zegt zij van niet. Gevraagd waarom niet, zegt zij dat jullie niet met hen zijn opgegroeid. Als jullie daar bovendien zouden gaan wonen, zou de bende ter plaatse ook vragen van waar jullie komen. Uw zus wordt er op gewezen dat er niet wordt bedoeld op permanente verhuizing, maar als plaats van onderduiken om niet te blijven in Jardines waar jullie met jullie leven werden bedreigd. Uw zus herhaalt dat het niet mogelijk was omdat jullie niet samen zijn opgegroeid. Zij verklaart niet vertrouwd te zijn met haar broer om hem te vragen daar te komen wonen (CGVS 2012720 p. 11). Ondanks het al dan niet bestaan van een hechte band, mag redelijkerwijs verwacht worden dat jullie deze optie minstens overwogen gezien de levensbedreigende situatie waarin jullie zich beweerden te hebben bevonden. Dat jullie beslisten het land te moeten verlaten wegens een vrees voor jullie leven, maar tegelijkertijd gedurende twee maanden op dezelfde plaats bleven werken en deze datum afwachtten, valt niet onmiddellijk met elkaar te rijmen. Dit doet verder twijfel rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Nadat u ontslag had genomen en in uw familiezaak begon te werken, begonnen de benedeleden langs te komen en gratis eten te vragen (CGVS p. 12). Wanneer u gevraagd wordt of de benedeleden dit niet deden vooraleer u daar werkte, zegt u dat u daar niet op kan antwoorden. Indien ze dat wel deden, heeft uw moeder u dat niet verteld om u geen schrik aan te jagen. Gevraagd of u zelf dan niets merkte gezien u daar woonde, zegt u dat u zich voordien niet mengde in de affaires van de zaak. U ging slechts naar uw werk en bij terugkomst ging u naar uw kamer. U voelde druk en ging zo weinig mogelijk naar buiten om problemen te voorkomen (CGVS p. 13). Dat dit nooit besproken zou zijn geweest en u hierover niets zou weten is vreemd gezien de situatie waarin u zelf was beland en nog steeds zit. Wanneer aan uw zus wordt gevraagd of mensen uit de wijk renta dienden te betalen aan de benedeleden, antwoordt zij dat

men er van hoort maar niet zeker van kan zijn (CGVS 2012720 p. 3). Ook hier kan worden gezegd dat het opmerkelijk is dat uw zus hier niets over zou weten, gezien deze afpersing één van de redenen was waarvoor ze het land verliet. Deze zaken doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder is het vreemd dat na jullie vertrek uit het land, de benedeleden plots niet meer langs kwamen in de familiezaak. De laatste keer dat zij zijn geweest is drie à vier dagen voor jullie vertrek uit El Salvador. Aan uw zus gevraagd of zij enig idee heeft waarom dit zo is, zegt zij van niet (CGVS 2012720 p. 10). Dat de benedeleden sinds oktober 2019 op wekelijkse basis gratis eten zouden komen vragen in de winkel om druk op jullie uit te oefenen, maar dan plots vanaf jullie vertrek uit het land niet een keer meer zouden zijn langs gekomen is zeer vreemd en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat betreft de sluiting van de zaak dient nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw moeder en uw nicht dit deden omdat de situatie met de benedeleden die gratis eten vroegen onhoudbaar werd. U en uw zus waren niet meer in het land en de zaak had geen dienst meer (CGVS p. 5). De benedeleden kwamen gedurende de twee weken voor sluiting ook niet meer langs. Hieruit blijkt niet dat uw moeder en nicht genoodzaakt waren de winkel te sluiten wegens een concrete dreiging. Volledigheidshalve dient hier nog over worden opgemerkt dat het loutere feit dat gedurende enkele maanden benedeleden eten vroegen in jullie zaak geenszins wijst op een persoonlijke vrees of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador.

Niet alleen zijn de benedeleden niet meer langs geweest gedurende twee weken na jullie vertrek uit het land, ook werd uw moeder nooit meer aangesproken door de benedeleden. Uw moeder woont nochtans nog steeds in hetzelfde huis in La Libertad (CGVS p. 3). Aan uw zus wordt dan ook gevraagd hoe het komt dat jullie moeder nooit meer werd aangesproken over jullie gezien jullie zowel klacht indienden als verdwenen zonder hun eisen op te volgen. Hierop antwoordt uw zus dat jullie moeder twee weken na jullie vertrek de zaak sloot, dat kort daarna de pandemie begon en de lockdown omwille van Covid19 werd ingevoerd (CGVS 2012720 p. 10). Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het risico van een gerichte bedreiging door benedeleden niet ophoudt te bestaan nadat het oorspronkelijke slachtoffer is weggevlucht. In tegendeel, het risico kan zich zelfs uitbreiden tot de familieleden van het slachtoffer die het nieuwe mikpunt worden. Redelijkerwijs mag worden aangenomen dat dit zeker geldt indien deze familie, zoals uw moeder en ook uw grootmoeder, zich nog steeds op dezelfde plaats –waar de benedeleden overigens aanwezig zijn- bevindt. Ook dit is dus geen afdoende verklaring voor het ontbreken van enige aanspreking door de benedeleden en doet daarom verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas van u en uw zus.

Verder is het onduidelijk waarom een onbekende persoon op 23 januari jullie gedurende twintig minuten zou hebben geobserveerd, zonder verder iets te ondernemen. Jullie bleven tot 4 februari in de zaak werken, zetten jullie leven in de wijk voort en waren als dusdanig direct aanspreekbaar indien de benedeleden dit hadden gewild. Van 23 januari tot 4 februari gebeurde er verder ook niets concreet meer (CGVS p. 9). Dat u dit incident aanhaalt als houdende verband met uw problemen, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. In dit verband dient ook nog te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat uw zus verklaarde dat die persoon de zaak niet binnen ging omdat de deuren gesloten waren, maar dat u verklaart dat uw moeder, zus en nicht de klanten buiten aan het bedienen waren (CGVS 2012720 p. 11 en CGVS p. 9). Dit opmerkelijke aspect doet eveneens verder twifelen aan de geloofwaardigheid van het incident zelf en bijgevolg van uw relaas.

Verdere twijfel wordt gevoed door de politieaangifte die u neerlegt, waarvan de inhoud niet overeenkomt met jullie verklaringen. In dit document wordt melding gemaakt van het incident op de bus op 26 november 2019. Een week later begonnen personen naar binnen te kijken in jullie eetzaak. Op 13 januari 2020 zou uw zus twee personen hebben opgemerkt op weg naar de winkel die lieten horen dat ze wisten wie ze was. Op 23 januari 2020 merkte uw nicht nog een onbekende op die naar binnen aan het kijken was. Er wordt geen enkele melding gemaakt van het incident op 1 december 2019 waarbij enkele benedeleden u met een pistool bedreigden en eisten dat u informatie zou geven over de rivaliserende bende in Apopa. Evenmin wordt melding gemaakt van de veelvuldige incidenten die u 's avonds, bij het terugkeren van uw werk, zou hebben meegemaakt, waarbij zij vroegen vanwaar u bent en onder meer eten vroegen aan u. Er wordt ook geen melding gemaakt van de incidenten waarbij benedeleden eten afdwongen in jullie zaak. Er wordt louter vermeld dat ze naar binnen keken. Tevens wordt het incident waarbij uw zus op weg naar de winkel twee personen over haar hoorde spreken in dit document geplaatst op maandag 13 januari terwijl jullie dit plaatsen op 13 december 2019, een vrijdag. Dat jullie dit document, dat volledig gebaseerd is op de verklaringen van uw zus over jullie problemen, indienen om jullie vluchtrelaas te staven, haalt de geloofwaardigheid van jullie relaas volledig onderuit.

Voorts kunnen volgende zaken nog opgemerkt worden met betrekking tot de overval op de bus waarvan u en uw zus het slachtoffer zouden geweest zijn op 26 november 2019. De benedeleden vroegen u en uw zus om jullie portefeuilles en gsm's, vroegen waar jullie vandaan kwamen en namen foto's van jullie identiteitskaart (CGVS p. 8). Uw zus weet niet van welke bende de mannen waren en had hen nog nooit eerder gezien (CGVS 2012720 p. 9). In zoverre dit incident gelinkt zou zijn aan de problemen die in bovenstaande ongeloofwaardig worden beschouwd kan ook hieraan geen geloof gehecht worden. Hoe dan ook vinden zulke incidenten die gepaard gaan met een overval geregeld plaats in El Salvador en vele burgers zijn er het slachtoffer van. Aan de hand van een dergelijke geïsoleerde gebeurtenis – u toont niet aan de hand van geloofwaardige verklaringen aan, als gevolg van dit incident, nog problemen te hebben gekend – kan u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aantonen.

U haalt verder nog een incident aan in Apopa van 15 december. U was daar voor de verjaardag van uw dochter. Enkele benedeleden van de bende 18 zeiden aan de nicht van uw ex-partner, wanneer ze naar de winkel ging, dat ze u daar niet meer wilden zien (CGVS, p. 9). U werd zelf niet persoonlijk benaderd tijdens dit incident. Ook in dit verband blijkt nergens uit uw verklaringen dat u als gevolg hiervan nog problemen heeft gekend. Aan de hand van deze loutere gebeurtenis kan u dan ook evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Het krantenartikel en de informatie die uw advocaat nog opstuurde handelen over de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en hebben geen betrekking op u persoonlijk. U dient een vrees of een risico op ernstige schade persoonlijk aan te tonen. Louter wijzen op de algemene situatie is onvoldoende om een dergelijke vrees of risico aannemelijk te maken."

U haalt geen andere problemen aan (CGVS, p. 15). Bijgevolg kan u evenmin een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

Uw paspoort heeft betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit die hier niet onmiddellijk betwist wordt. De mail met COI die uw advocaat doorstuurde werd reeds besproken in bovenstaande beslissing van uw broer.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_apres\\_un\\_episode\\_migratoire\\_20201217.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf) ), blijkt dat de

voorbijge jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

**Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.** Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

#### 2. Het verzoekschrift en stukken

In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 1 A, 2 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 1, (2), van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, goedgekeurd door de wet van 27 februari 1967, van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, §§ 4 en 5 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 57/6/2 juncto 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 17, §2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van de onafhankelijkheidsplicht en van de onpartijdigheidsplicht.

##### 2.1. Ter ondersteuning van het verzoekschrift worden volgende stukken gevoegd:

- stuk 1: VZW Nansen, *Evaluation de la preuve en matiere d'asile : l'actualite depuis l'arret Singh et autres c. Belgique*, Nansen note 2018/03, maart 2018, p. 10;
- stuk 2: International Crisis Group (ICG), *Life Under Gang Rule in El Salvador*, 26 december 2018;
- stuk 3: Internal Displacement Monitoring Center (IDMC), *Returning to El Salvador. Signs of an internal displacement crisis*, september 2018;
- stuk 4: Human Rights Watch (HRW), *Deported to Danger. United States Deportation Policies Expose Salvadorans to Death and Abuse*, 5 februari 2020;
- stuk 5: International Crisis Group (ICG), *El Salvador's Politics of Perpetual Violence*, 19 december 2017;
- stuk 6: Human Rights Watch (HRW), *El Salvador - Events of 2018*;
- stuk 7: Overseas Security Advisory Council (OSAC), *El Salvador - 2019 Crime and Safety Report*, 25 april 2019.

#### 3. Aanvullende nota

De verwerende partij maakt op 10 september 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021;
- COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 12 oktober 2020.

#### 4. Voorafgaand

4.1. De Raad dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze is gemotiveerd en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale

bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan. De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert an sich niet dat de bestreden beslissingen zijn behept met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

## 5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart dat hij in geval van terugkeer naar El Salvador zal worden gevisieerd door leden van de bende MS-13 omwille van zijn (vermeende) banden met een rivaliserende bende.

5.2. Uit de objectieve landeninformatie die door de partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar. Hoewel de bendeleden zelf niet meer dan 1% van de Salvadoraanse bevolking uitmaken, hebben deze bendes een aanzienlijke aanhang en impact die hun aantal sterk overstijgt omwille van hun greep op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle uitoefenen. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers.

Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).



Het aanwezige geweld komt voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich tegen het gezag van de bendes verzetten of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker valt onder een bepaald profiel, niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*). Het is aan verzoekers om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat zij omwille van een bepaald profiel dreigen te worden vervolgd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekers zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten deze individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

5.3. De commissaris-generaal besluit op basis van verzoekers verklaringen dat er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende gebeurtenissen die voor hem de aanleiding vormden om El Salvador te verlaten. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde immers:

*“Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door de bendeleden van MS13.*

*Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20201012.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf)). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.***

**Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend.** Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, **en**

wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Bovendien zijn uw verklaringen over uw problemen met MS13 geenszins overtuigend en kan er geen geloof aan gehecht worden.

Uw problemen met de bendeleden van MS13 begonnen in juni 2019 toen bendeleden u een eerste keer 's nachts vroegen waar u vandaan kwam. De bendeleden hadden u namelijk gedurende geruime tijd niet meer gezien in hun kolonie en hadden hun twijfels over u (CGVS p. 6, p. 10 en p. 11). Het waren telkens twee à drie bendeleden, waarvan altijd één dezelfde (CGVS p. 12). In dit opzicht is het vreemd dat deze bendeleden wilden weten waar u vandaan kwam, u dit meerdere keren per week gedurende drie maanden vroegen en u hen het antwoord telkens schuldig kon blijven (CGVS p. 7 en p. 11). U zegt dat de bendeleden het persoonlijk namen dat u hen geen specifiek antwoord dan 'San Salvador' gaf, en dat zij u daarom om eten of geld vroegen. Volgens u was dit de manier van de bendeleden om u schrik aan te jagen (CGVS p. 11 en p. 12). U wordt gevraagd waarom de bendeleden u nooit dwongen te antwoorden, gezien ze uw ontwijkend gedrag persoonlijk namen, in plaats van eten of geld te vragen. U antwoordt dat dit was omdat de bendeleden wisten dat indien u antwoordde, u zou kunnen vluchten en zij geen controle meer zouden hebben over u. Zolang u niet antwoordde, konden de bendeleden profijt van u blijven maken. Dat de bendeleden u maandenlang dezelfde vragen zouden stellen, waarop u dan steeds dezelfde antwoorden gaf, louter omdat ze vreesden dat ze anders geen gratis voedsel meer van u zouden krijgen houdt volstrekt geen steek.

Verder verklaart u dat de bendeleden van MS13 op 1 december 2019 concreet medewerking van u eisten omdat ze hadden ontdekt dat u op gebied van de rivaliserende bende had gewoond. Die dag werd u onderschept door drie bendeleden en werd uw eigen leven en dat van uw zus bedreigd, indien u hen niet door hen gevraagde informatie zou verschaffen. Zo zou u hen moeten zeggen hoeveel leden van de rivaliserende bende aanwezig waren in uw voormalige wijk, welke wapens ze hadden en wanneer ze in en uit de wijk gingen (CGVS p. 8). De twee maanden volgend op dit incident, kwamen de bendeleden er echter niet meer op terug en werd er nooit meer iets over gezegd. Dit is opmerkelijk. Wanneer u wordt gevraagd hoe dit komt, zegt u dat u nooit 'nee' of 'ja' tegen hen heeft gezegd. Zij hadden u een bevel gegeven en waren hierop weggegaan, waardoor zij er van uit gingen dat de zaak geklaard was. De twee à drie keer in de week dat zij langs kwamen in uw familiezaak om gratis eten te vragen, was hun manier om druk uit te oefenen op u (CGVS p. 14). U wordt er op gewezen dat u uiteindelijk nooit met hen meewerkte en wordt gevraagd hoe het komt dat de bendeleden u hierover niets meer vroegen. U zegt dat ze u wilden onderwerpen met schrik, waardoor u mee zou werken als een marionet. Op die manier controleren ze alles en doet iedereen wat van hen wordt gevraagd (CGVS p. 15). Ondanks uw antwoord blijft het een groot vraagteken waarom de bendeleden zelfs nooit meer iets tegen u zeiden over deze samenwerking, die zij volgens u per sé wilden. Uw zus antwoordt in dit verband dat u bijna nooit buiten kwam en dat het hierdoor zeer moeilijk was u te benaderen. Er op gewezen dat de bendeleden u in de zaak hadden kunnen aanspreken, zegt zij dat de zaak in een hoofdstraat in het zicht ligt. Dat de bendeleden zouden langs komen in de zaak om druk uit te oefenen op u maar vervolgens niets concreet zouden durven zeggen omdat het in de hoofdstraat gelegen is, is geenszins aannemelijk (CGVS 201270 p. 7). Dat bendeleden gedurende meer dan twee maanden naar uw zaak zouden komen om slechts gratis eten te vragen lijkt hen niet te dienen in hun doel informatie van u te verkrijgen en wijst slechts op economisch profijt vanwege de bendeleden, waaraan overigens de meeste Salvadoranen worden onderworpen. Zo blijkt ook uit uw eigen antwoord, wanneer u wordt gevraagd met welk doel de bendeleden u wilden controleren of schrik aanjagen. U zegt dat ze dat niet enkel bij u deden, maar bij iedereen. Men geeft geld en eten aan de bendeleden en men leent zijn auto's uit. Niemand stapt naar de politie (CGVS p. 15). Dat de bendeleden u bijgevolg nooit meer expliciet herinnerden aan een medewerking of u hierom vroegen, is vreemd en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas, als zou u persoonlijk gevisieerd zijn door de bende vanwege uw verblijf in Apopa.

Ook uw zus die van voor in de familiezaak stond en de bendeleden, die meerdere malen per week kwamen, bediende en die via u was bedreigd met de dood, werd hierover niet aangesproken door hen. Nochtans was zij eveneens, via u, bedreigd met de dood (CGVS p. 8). Wederom kan ook hier worden opgemerkt dat het vreemd is dat bendeleden informatie van u wilden, u en uw zus zelfs een doodsbedreiging uitten maar hier achteraf nooit meer iets over zeiden. Redelijkerwijs kan er van worden

uitgegaan dat zij, mede gelet op de herhaaldelijke contacten met uw zus die hen bediende, dit gemakkelijk hadden kunnen doen indien zij dit hadden gewild. Uw zus verklaart in dit verband dat zij nooit rechtstreeks tegenover de bendeleden heeft moeten staan en dat zij altijd kwamen wanneer er veel volk was in de zaak waardoor zij geen confrontatie wilden aangaan (CGVS 2012720 p. 8). Gelet op het gewelddadige, meedogenloze profiel van de bendeleden en hun bezigheden komt dit geenszins aannemelijk over. Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt namelijk dat het plegen van criminele activiteiten, zoals afpersing, moord, wapen- en drugshandel en daden van geweld, dagdagelijkse kost is voor bendeleden van MS13. De controle die zij voeren over hun territorium gaat tevens vaak gepaard met extreem geweld. Bovendien kan ook nog worden opgemerkt dat het weinig steek houdt dat de bendeleden telkens zouden komen naar de zaak op momenten dat het druk was, waardoor zij u niet konden aanspreken. Dat uw zus nooit door de bendeleden werd aangesproken, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Het enige dat jullie nog zouden hebben gehoord van de bendeleden wat betreft jullie problemen, was op 13 december toen uw zus onderweg was naar de winkel. Zij hoorde twee individuen tegen elkaar zeggen 'die van daar beneden weten al wie zij zijn'. Volgens u refereerden de individuen hiermee naar het feit dat hun leiders wisten wie u en uw zus waren en werden jullie hierbij verwittigd (CGVS p. 9). Verder gebeurde er echter niets. Dat de bendeleden jullie voor iets zouden verwittigen maar verder nooit meer op deze verwittiging zouden terugkomen, doet mede in het licht van de argumentering supra vraagtekens rijzen over het doel van deze verwittiging en bijgevolg de geloofwaardigheid er van.

Ook uw eigen gedrag wat betreft de situatie is vreemd. Zo verklaart u dat het moment waarop de bendeleden medewerking van u zouden vragen sowieso zou komen. Daarna zouden ze u vermoorden (CGVS p. 15). Dat u ondanks deze vrees besliste om zo gewoon mogelijk verder te leven en tot dag van vertrek te blijven werken in de familiezaak, waar de bendeleden op wekelijkse basis kwamen, is vreemd (CGVS p. 5 en p. 9). Redelijkerwijs mag worden verwacht van iemand die zich in een dusdanige situatie bevindt, dat hij snelle oplossingen zoekt om zichzelf te beschermen. Dit geldt zeker gezien u verklaart getraumatiseerd te zijn geweest na het incident op 1 december waarna u onmiddellijk besloot het land te moeten verlaten (CGVS p. 6). Wanneer in dit opzicht aan uw zus wordt gevraagd of er andere opties waren die jullie overwogen om zichzelf veilig te stellen, zegt zij van niet. Nogmaals gevraagd of op het moment dat jullie in de problemen zaten jullie ook aan andere oplossingen dachten en of dat het land verlaten de eerste en enige oplossing was waaraan jullie dachten, zegt zij dat het jullie de enige optie leek. Gevraagd of het geen optie was om in afwachting van het verlaten van het land bij jullie broer of zus in Santa Ana onder te duiken, zegt zij van niet. Gevraagd waarom niet, zegt zij dat jullie niet met hen zijn opgegroeid. Als jullie daar bovendien zouden gaan wonen, zou de bende ter plaatse ook vragen van waar jullie komen. Uw zus wordt er op gewezen dat er niet wordt bedoeld op permanente verhuizing, maar als plaats van onderduiken om niet te blijven in Jardines waar jullie met jullie leven werden bedreigd. Uw zus herhaalt dat het niet mogelijk was omdat jullie niet samen zijn opgegroeid. Zij verklaart niet vertrouwd te zijn met haar broer om hem te vragen daar te komen wonen (CGVS 2012720 p. 11). Ondanks het al dan niet bestaan van een hechte band, mag redelijkerwijs verwacht worden dat jullie deze optie minstens overwogen gezien de levensbedreigende situatie waarin jullie zich beweerden te hebben bevonden. Dat jullie beslisten het land te moeten verlaten wegens een vrees voor jullie leven, maar tegelijkertijd gedurende twee maanden op dezelfde plaats bleven werken en deze datum afwachtten, valt niet onmiddellijk met elkaar te rijmen. Dit doet verder twijfel rijzen over de geloofwaardigheid van uw relaas.

Nadat u ontslag had genomen en in uw familiezaak begon te werken, begonnen de bendeleden langs te komen en gratis eten te vragen (CGVS p. 12). Wanneer u gevraagd wordt of de bendeleden dit niet deden vooraleer u daar werkte, zegt u dat u daar niet op kan antwoorden. Indien ze dat wel deden, heeft uw moeder u dat niet verteld om u geen schrik aan te jagen. Gevraagd of u zelf dan niets merkte gezien u daar woonde, zegt u dat u zich voordien niet mengde in de affaires van de zaak. U ging slechts naar uw werk en bij terugkomst ging u naar uw kamer. U voelde druk en ging zo weinig mogelijk naar buiten om problemen te voorkomen (CGVS p. 13). Dat dit nooit besproken zou zijn geweest en u hierover niets zou weten is vreemd gezien de situatie waarin u zelf was beland en nog steeds zit. Wanneer aan uw zus wordt gevraagd of mensen uit de wijk renta dienden te betalen aan de bendeleden, antwoordt zij dat men er van hoort maar niet zeker van kan zijn (CGVS 2012720 p. 3). Ook hier kan worden gezegd dat het opmerkelijk is dat uw zus hier niets over zou weten, gezien deze afpersing één van de redenen was waarvoor ze het land verliet. Deze zaken doen verder twifelen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder is het vreemd dat na jullie vertrek uit het land, de bendeleden plots niet meer langs kwamen in de familiezaak. De laatste keer dat zij zijn geweest is drie à vier dagen voor jullie vertrek uit El Salvador. Aan uw zus gevraagd of zij enig idee heeft waarom dit zo is, zegt zij van niet (CGVS 2012720 p. 10).

*Dat de benedeleden sinds oktober 2019 op wekelijkse basis gratis eten zouden komen vragen in de winkel om druk op jullie uit te oefenen, maar dan plots vanaf jullie vertrek uit het land niet een keer meer zouden zijn langs gekomen is zeer vreemd en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat betreft de sluiting van de zaak dient nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat uw moeder en uw nicht dit deden omdat de situatie met de benedeleden die gratis eten vroegen onhoudbaar werd. U en uw zus waren niet meer in het land en de zaak had geen dienst meer (CGVS p. 5). De benedeleden kwamen gedurende de twee weken voor sluiting ook niet meer langs. Hieruit blijkt niet dat uw moeder en nicht genoodzaakt waren de winkel te sluiten wegens een concrete dreiging. Volledigheidshalve dient hier nog over worden opgemerkt dat het loutere feit dat gedurende enkele maanden benedeleden eten vroegen in jullie zaak geenszins wijst op een persoonlijke vrees of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar El Salvador.*

*Niet alleen zijn de benedeleden niet meer langs geweest gedurende twee weken na jullie vertrek uit het land, ook werd uw moeder nooit meer aangesproken door de benedeleden. Uw moeder woont nochtans nog steeds in hetzelfde huis in La Libertad (CGVS p. 3). Aan uw zus wordt dan ook gevraagd hoe het komt dat jullie moeder nooit meer werd aangesproken over jullie gezien jullie zowel klacht indienden als verdwenen zonder hun eisen op te volgen. Hierop antwoordt uw zus dat jullie moeder twee weken na jullie vertrek de zaak sloot, dat kort daarna de pandemie begon en de lockdown omwille van Covid19 werd ingevoerd (CGVS 2012720 p. 10). Uit algemene informatie waarover het CGVS beschikt blijkt echter dat het risico van een gerichte bedreiging door benedeleden niet ophoudt te bestaan nadat het oorspronkelijke slachtoffer is weggevlucht. In tegendeel, het risico kan zich zelfs uitbreiden tot de familieleden van het slachtoffer die het nieuwe mikpunt worden. Redelijkerwijs mag worden aangenomen dat dit zeker geldt indien deze familie, zoals uw moeder en ook uw grootmoeder, zich nog steeds op dezelfde plaats –waar de benedeleden overigens aanwezig zijn- bevindt. Ook dit is dus geen afdoende verklaring voor het ontbreken van enige aanspreking door de benedeleden en doet daarom verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van het relaas van u en uw zus.*

*Verder is het onduidelijk waarom een onbekende persoon op 23 januari jullie gedurende twintig minuten zou hebben geobserveerd, zonder verder iets te ondernemen. Jullie bleven tot 4 februari in de zaak werken, zetten jullie leven in de wijk voort en waren als dusdanig direct aanspreekbaar indien de benedeleden dit hadden gewild. Van 23 januari tot 4 februari gebeurde er verder ook niets concreet meer (CGVS p. 9). Dat u dit incident aanhaalt als houdende verband met uw problemen, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. In dit verband dient ook nog te worden opgemerkt dat het opmerkelijk is dat uw zus verklaarde dat die persoon de zaak niet binnen ging omdat de deuren gesloten waren, maar dat u verklaart dat uw moeder, zus en nicht de klanten buiten aan het bedienen waren (CGVS 2012720 p. 11 en CGVS p. 9). Dit opmerkelijke aspect doet eveneens verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van het incident zelf en bijgevolg van uw relaas.*

*Verdere twijfel wordt gevoed door de politieaangifte die u neerlegt, waarvan de inhoud niet overeenkomt met jullie verklaringen. In dit document wordt melding gemaakt van het incident op de bus op 26 november 2019. Een week later begonnen personen naar binnen te kijken in jullie eetzaak. Op 13 januari 2020 zou uw zus twee personen hebben opgemerkt op weg naar de winkel die lieten horen dat ze wisten wie ze was. Op 23 januari 2020 merkte uw nicht nog een onbekende op die naar binnen aan het kijken was. Er wordt geen enkele melding gemaakt van het incident op 1 december 2019 waarbij enkele benedeleden u met een pistool bedreigden en eisten dat u informatie zou geven over de rivaliserende bende in Apopa. Evenmin wordt melding gemaakt van de veelvuldige incidenten die u 's avonds, bij het terugkeren van uw werk, zou hebben meegemaakt, waarbij zij vroegen vanwaar u bent en onder meer eten vroegen aan u. Er wordt ook geen melding gemaakt van de incidenten waarbij benedeleden eten afdwongen in jullie zaak. Er wordt louter vermeld dat ze naar binnen keken. Tevens wordt het incident waarbij uw zus op weg naar de winkel twee personen over haar hoorde spreken in dit document geplaatst op maandag 13 januari terwijl jullie dit plaatsen op 13 december 2019, een vrijdag. Dat jullie dit document, dat volledig gebaseerd is op de verklaringen van uw zus over jullie problemen, indienen om jullie vluchtrelaas te staven, haalt de geloofwaardigheid van jullie relaas volledig onderuit.*

*Voorts kunnen volgende zaken nog opgemerkt worden met betrekking tot de overval op de bus waarvan u en uw zus het slachtoffer zouden geweest zijn op 26 november 2019. De benedeleden vroegen u en uw zus om jullie portefeuilles en gsm's, vroegen waar jullie vandaan kwamen en namen foto's van jullie identiteitskaart (CGVS p. 8). Uw zus weet niet van welke bende de mannen waren en had hen nog nooit eerder gezien (CGVS 2012720 p. 9). In zoverre dit incident gelinkt zou zijn aan de problemen die in bovenstaande ongeloofwaardig worden beschouwd kan ook hieraan geen geloof gehecht worden. Hoe dan ook vinden zulke incidenten die gepaard gaan met een overval geregeld plaats in El Salvador en*

vele burgers zijn er het slachtoffer van. Aan de hand van een dergelijke geïsoleerde gebeurtenis – u toont niet aan de hand van geloofwaardige verklaringen aan, als gevolg van dit incident, nog problemen te hebben gekend – kan u een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade niet aantonen.

U haalt verder nog een incident aan in Apopa van 15 december. U was daar voor de verjaardag van uw dochter. Enkele bendeleden van de bende 18 zeiden aan de nicht van uw ex-partner, wanneer ze naar de winkel ging, dat ze u daar niet meer wilden zien (CGVS, p. 9). U werd zelf niet persoonlijk benaderd tijdens dit incident. Ook in dit verband blijkt nergens uit uw verklaringen dat u als gevolg hiervan nog problemen heeft gekend. Aan de hand van deze loutere gebeurtenis kan u dan ook evenmin een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Het krantenartikel en de informatie die uw advocaat nog opstuurde handelen over de algemene veiligheidssituatie in El Salvador en hebben geen betrekking op u persoonlijk. U dient een vrees of een risico op ernstige schade persoonlijk aan te tonen. Louter wijzen op de algemene situatie is onvoldoende om een dergelijke vrees of risico aannemelijk te maken.”

5.4. De Raad stelt vast dat verzoekers er in voorliggend verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van de vluchtmotieven, te verklaren of te weerleggen.

Verzoekers beperken zich louter tot het verweer dat er geen enkele tegenstrijdigheid in het relaas werd gevonden, hetgeen zij opmerkelijk achten gezien zij acht uur achtereenvolgens werden verhoord. Dit verweer kan geenszins volstaan om voormelde pertinente en concrete vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad brengt hierbij in herinnering dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en onaannemelijke verklaringen. Noch de commissaris-generaal noch de Raad moeten bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn.

De verwijzing naar algemene informatie en een risicoprofiel is ontoereikend om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, waarbij verzoekers in gebreke blijven.

Bovendien kan er wat betreft de door verzoekers bijgebrachte rechtspraak nog op worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben en dat verzoekers niet *in concreto* aantonen dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de bijgebrachte arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken. In het aangehaalde geval waren de verzoekers afkomstig uit rivaliserende wijken en bleek, indien zou kunnen worden aangenomen dat de beweerde feiten geloofwaardig zijn, uit de bestreden beslissingen niet dat de commissaris-generaal hun verklaringen heeft afgewogen in het licht van de aanwezige landeninformatie, noch aan de hand van landeninformatie heeft geobjectiveerd of deze verzoekers, afkomstig uit verschillende rivaliserende wijken effectief elders kunnen gaan samenwonen. Overigens werden de beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door de Raad vernietigd omdat de verzoekers nieuwe verklaringen en elementen voorlegden die verder grondig onderzoek nodig hadden en de Raad deze nieuwe gegevens toen niet op nuttige wijze kon evalueren in het kader van een devolutief beroep.

In *casu* werd vastgesteld dat verzoeker gelet op zijn verklaringen en deze van verzoekster niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige

schade loopt omwille van het gegeven dat verzoeker voorheen in een rivaliserende wijk heeft gewoond, hetgeen aldus niet gelijkend is met het door verzoekers aangevoerde geval. Verzoekers brengen evenmin informatie bij die bijkomend onderzoek zou behoeven.

5.5. Gelet op wat voorafgaat, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in zijn beoordeling dat er geen geloof kan worden gehecht aan het vluchtrelaas. Het geheel aan documenten en verzoekers' verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad verzoekers' vluchtrelaas en hun vrees voor vervolging niet geloofwaardig. Verzoekers slagen er niet in de concrete problemen die zij zouden hebben aannemelijk te maken.

5.6. Verzoekers betogen nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun verblijf in het buitenland en zijn daardoor worden geacht te beschikken over financiële middelen.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden gevisieerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bende gerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen door MS-13 niet geloofwaardig. Het blijkt dan ook niet dat verzoekers voor hun komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van bende leden stonden, evenmin zijn daartoe andere concrete indicaties. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador enig verhoogd risico lopen om te worden gevisieerd door bende leden.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen*

lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielpprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zou kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

5.7. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond 'politieke overtuiging' dan wel 'sociale groep', valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de argumentatie dat zij in El Salvador geen bescherming kunnen krijgen.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

## 6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekers brengen geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die zij aanhalen in hun verzoekschrift is immers verouderd of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

7. Artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet stelt dat indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, dit een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Het vluchtrelaas werd niet geloofwaardig bevonden en er zijn voorts geen concrete individuele aanwijzingen dat verzoekers heden dreigen te worden vervolgd of gevisieerd in El Salvador. Bijgevolg is verzoekers' verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.



8. In de mate dat verzoekers aanvoeren dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers werden gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoekers en op alle dienstige stukken. De commissaris-generaal heeft het beschermingsverzoek van verzoekers op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissingen genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

De aangevoerde schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet is niet dienstig aangezien er geen sprake is van een volgend verzoek. Wat betreft artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 zetten verzoekers niet uiteen op welke wijze deze bepaling zou zijn geschonden, zodat de aangevoerde schending niet dienstig is.

10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

11. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF